

NABARD - E - KHALGH

No : 235 20. Jan . 2005 / Price: \$ 1 - 1 euros

Organ of the Organization of Iranian People's Fedayee Guerrillas

Executive Editor: Zinat Mirhashemi

Fax: Italia / 39 - 085 802 53 56

NABARD / B.P. 20 / 91350 Grigny / Cedex / FRANCE
NABARD / Postbus 9458 / 1006 AL Amsterdam / HOLLAND
NABARD / Post fach 102001 / 50460 Koln / GERMANY
NABARD / P.O Box , 1361 / Paramus.NJ / 07653 U.S.A
NABARD / Casella Postale 307 / 65100 Pescara / ITALIA

www.iran-nabard.com

E.Mail: nabard@iran-nabard.com

Published by : NABARD CULTURAL ASSOCIATION

اطلاعاتی در مورد

انتخابات عراق

جمع آوری و تنظیم: مهدی سامع

۱۶ ژانویه ۲۰۰۵

مقدمه

انتخابات مجلس ملی عراق، شوراهای استانها، و مجلس فدرال کردستان به یکی از مهمترین مسائل جهانی تبدیل شده است. هر روز هزاران خبر، گزارش و تحلیل در مورد این انتخابات منتشر می شود. سه جبهه پیرامون این انتخابات در داخل عراق وجود دارد. موافقان شرکت، تحریم کنندگان و کسانی که خواستار تعویق آن هستند که در هر یک از این سه جبهه گرایشات گوناگون سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و مذهبی وجود دارد. این انتخابات در حالی برگزار می شود که عراق کشوری تحت اشغال است. با این حال بیشتر نیروهای سیاسی عراق این انتخابات را مسیری برای پایان یافتن اشغال ارزیابی می کنند. یکی از مهمترین تهدیدهای انتخابات عراق برآمد یک جمهوری اسلامی وابسته به رژیم ایران در عراق است. در اساسنامه مجلس اعلاى انقلاب اسلامی عراق با صراحت قید شده که هدف این مجلس استقرار نظامی اسلامی به رهبری ایت الله خامنه ای می باشد. مجلس اعلا و سازمان نظامی وابسته به آن که از «سپاه بدر» به «سازمان بدر برای توسعه» تغییر نام داده از ارکان اصلی لیست ائتلافی «عراق یکپارچه» که به لیست ایران مشهور است می باشند. بخشی از نیروهایی که خواستار تعویق انتخابات هستند به همین تهدید اشاره می کنند. در شورای حکومتی منتخب آمریکا که پس از سرنگونی حکومت صدام و حزب بعث قدرت را در دست گرفت، نیروهای وابسته به رژیم ایران نقش هژمونیک داشتند. قدرت این نیروها در دولت موقت کنونی کاهش یافته و در حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد است. بر اساس قانون موقت عراق در مورد ترکیب مجلس ملی، ۱۲۰ کرسی به شیعیان، از هر گروه سیاسی، اجتماعی و مذهبی و ۷۰ کرسی به اهل تسنن و بقیه به کردها و دیگر گروهبندیها باید تعلق گیرد.

در امور داخلی عراق، حمایت خود را از برگزاری انتخابات این کشور اعلام داشتند.

شرکت کنندگان در نشست امان همچنین در بیانیه پایانی خود، «بخشهای مختلف ملت عراق را به شرکت در انتخابات آتی و سهیم شدن در تعیین سرنوشت و آینده خود دعوت کرده و اعلام کردند که انتخابات عراق تنها وسیله در مسیر دموکراسی، آزادی و زندگی مسالمت آمیز عراق در کنار همسایگان خود است.»

همزمان با این کنفرانس جرج بوش رئیس جمهور آمریکا در روز جمعه ۱۸ دی (۷ ژانویه ۲۰۰۵) اعلام کرد که: «انتخابات آتی عراق در روز ۳۰ ژانویه برگزار می شود و این لحظه ای تاریخی خواهد بود.» بوش خواستار آن شد که: «نسبت مشارکت عراقیها در این انتخابات بالا باشد.»

به نظر می رسد که مناقشه بر سر تاریخ برگزاری انتخابات در داخل عراق ادامه خواهد یافت و باید دید که در توازن کنونی نیروهای داخلی و بین المللی کدام یک از سناریوهایی که این روزها پیش بینی می شود به واقعیت تبدیل می شود.

جای تردیدی نیست که اگر رژیم ایران در عراق نقش هژمونیک پیدا کند و یا به نیروی غیر قابل مهار تبدیل شود، هم در عراق و هم در خاورمیانه دخالتگری آمریکا، بنیادگرایی مذهبی و اعمال تروریستی افزایش خواهد یافت و هزینه این رویداد را بیش از همه مردم عراق، ایران و تمامی نیروهای ترقیخواه منطقه خاورمیانه خواهند پرداخت.

بدون تردید در برگزاری یک انتخابات واقعا آزاد و دمکراتیک در عراق، بدون دخالت کشورهای خارجی، اکثریت مردم عراق به نیروهای مدافع اشغال و یا نیروهای مدافع حکومت دینی رای نخواهند داد و این نیروها نقش هژمونیک در عراق پیدا نخواهند کرد.

اطلاع از آن چه در عراق می گذرد برای نیروهای ترقیخواه ایران و فعالان سیاسی، اجتماعی و فرهنگی اهمیت بسیار دارد. این مقاله با مطالعه صدها خبر و گزارش منتشر شده در رسانه های خبری تهیه شده و در مواردی و منجمله در مورد ترکیب بعضی از ائتلافها و تعداد کاندیداها ممکن است خالی از اشکال نباشد و یا در روزهای آینده با توجه به تحولات درون عراق با تغییراتی مواجه شود. بقیه در صفحه ۱۰

اکنون بیت خامنه ای برای دست یابی به قدرتی غیر قابل مهار در عراق خیز برداشته است. صدها روزنامه، تلویزیون، رادیو، انجمن و بناد خیریه در عراق که بودجه آن از طرف رژیم ایران تامین می شود به اضافه هزاران کادر وابسته به ارگانهای امنیتی و نظامی رژیم ایران در عراق فعال بوده و این فعالیتها در بیت خامنه ای و زیر نظر شخص او هدایت می شود. فرصت رایگانی که برای ولایت خامنه ای به دست آمده، نیروهای ترقیخواه عراقی که هم مخالف اشغال و هم مخالف استقرار نظام دینی در عراق هستند را با چالشی جدی روبرو کرده است.

بعضی از تحلیلگران سیاسی بر این باورند که آمریکا برای ادامه اشغال و ماندگاری بر حجم نظامی در عراق از صعود نظام مذهبی وابسته به رژیم ایران در عراق به طور غیر رسمی استقبال می کند. این که هم آمریکا و هم رژیم ایران به جد مدافع برگزاری این انتخابات در موعد تعیین شده هستند، یکی از دلایل این دسته از تحلیلگران سیاسی است.

خبرگزاری فرانسه روز چهارشنبه ۹ دی (۲۹ دسامبر ۲۰۰۴) گزارش نمود که، «بوش در مزرعه خانوادگی خود در کراو فورد تگزاس اعلام کرد که وی خواهان آن است که انتخابات عراق در زمان مقرر در ۳۰ ژانویه ۲۰۰۵ برگزار شود.» این موضع تمام مقامات آمریکایی و نیروهای ائتلاف می باشد.

روز یکشنبه ۱۳ دی (۲ ژانویه ۲۰۰۵) محسن عبدالحمید، عبدالحمید رئیس حزب اسلامی عراق (بزرگترین حزب مخالف برگزاری انتخابات در ۳۰ ژانویه) با هاشمی رفسنجانی در تهران دیدار و گفتگو کرد. در این دیدار رفسنجانی گفت: «تاخیر در انتخابات موجب گسترش چتر استیلای اشغالگران بر سرنوشت مردم و منابع این کشور می شود.» به نظر می رسد که رفسنجانی در این ملاقات تمایل جدی برای قانع کردن رئیس حزب اسلامی عراق برای شرکت در انتخابات نداشته و تنها خواستار عدم تاخیر انتخابات شده است.

روز پنجشنبه ۱۷ دی (۶ ژانویه ۲۰۰۵) کنفرانس وزرای امور خارجه همسایگان عراق در اردن برگزار شد. در این کنفرانس به جای کمال خرازی یکی از معاونان او شرکت کرده بود.

در بیانیه پایانی این کنفرانس که روز بعد صادر شد وزرای امور خارجه کشورهای همسایه عراق ضمن تاکید بر دخالت نکردن

شهادای فدایی

بهمن ماه

رفقا: ابراهیم پور رضا
خلیق - سعید پیمان -
فتحعلی پناهیان - منیژه اشرف زاده کرمانی -
محمد طاهر رحیمی -
محسن بطحایی -
عبدالمجید پیرزاده جهرمی -
مسعود پرورش -
فاطمه اقدرنیا - جعفر محتشمی - پوران یداللهی - مصطفی دقیق همدانی - انوشه فضیلت کلام - کیومرث سنجرى - حسن فرجودی - حسین چوخاجی - کاووس رهگذر - جهانگیر قلعه میانداوب (جهان) - فرشاد مرغشی - حمید مؤمنی - محمدعلی خسروی اردبیلی - قاسم سیادتى - بابک سیلابی - خسرو پناهی - مهدی اقتدارمنش - محسن نیک مرام - بهروز عدی - محمدجواد عرفانیان - محمدامین نورائی - اکبر پارسی کیا عباس تبریزی - مسعود رحمتی - حسن محمدپور - علی نوروزی - بهنام قاسم زاده - رضوی - جعفر (حمر) رضایی - ابراهیم کردی - مراد میرزایی - اسد یزدانی - اسماعیل برزگر - فریدون بانه ای - فاطمه محمدی - محسن نوربخش - حسن توسلی - فردوس آقا ابراهیمیان - میرمحمد درخشنده - (توماج) - عبدالکریم مختوم - واحدی - حسین جرجانی - حمیدرضا هزارخانی - خسرو گلسترخی - کرامت دانشیان - در مبارزه قهرمانانه علیه رژیمهای شاه و خمینی برای نابودی امپریالیسم و ارتجاع و استقرار دموکراسی و سوسیالیسم طی سالهای ۱۳۴۹ تاکنون به شهادت رسیده اند.